

555.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 28 lipca 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 23 stycznia 1920 r. o rozszerzeniu działania przepisów ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. P. P. P. № 65, poz. 394) na zatargi zbiorowe między właścicielami nieruchomości miejskich, a dozorcami domowymi.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 23 stycznia 1920 r. o rozszerzeniu działania przepisów ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. P. P. P. z 1919 r. № 65, poz. 394) na zatargi zbiorowe między właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami domowymi (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 8, poz. 53) rozciąga się na obszary powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego, brasławskiego, dziśnieńskiego, duniłowiczowskiego i wilejskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Prezydent Ministrów:
Artur Śliwiński

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

556.

Rozporządzenie Ministra Skarbu i Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 14 czerwca 1922 r.

w przedmiocie przepisów wykonawczych do części V tytułu I (Sprawy celne) polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej z dnia 15 maja 1922 r.

Na zasadzie ustawy z dnia 24 maja 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji niemiecko-polskiej, dotyczącej Górnego Śląska, podpisanej w Genewie dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 370) oraz części V tytułu I tej konwencji zarządza się:

§ 1.

(Do art. 217 konwencji).

1. W celu korzystania z ulg celnych przewidzianych w art. 217 konwencji, osoby zainteresowane winne składać każdorazowo podania do dyrekcji cel w Mysłowicach z dołączeniem dokumentów przewidzianych w art. 223 konwencji, a stwierdzających w sposób niewątpliwy:

- że dany towar już w chwili nadania go do transportu w kraju zagranicznym (poza Niemcami) był przeznaczony dla odbiorcy w polskiej części Górnego Śląska,
- identyczność towaru omawianego w podaniu z towarem objętym odnośnymi dokumentami,
- dowód uiszczenia cła przywozowego niemieckiego przed dniem 1 listopada 1921 r.

2. Towary, które opłaciły cło przywozowe niemieckie w dniu 1 listopada 1921 r. lub później, a które przybyły na polską część Górnego Śląska po przejęciu władzy przez Polskę, uważane będą jako towary, idące tranzytem przez Niemcy i podlegać będą oczeniu podług polskiej taryfy celnej.

§ 2.

(Do art. 218 i art. 226 § 3 konwencji).

1. Artykuły wymienione w § 2 art. 218 względnie § 3 art. 226 konwencji, o ile są obłożone polskiem cłem przywozowym albo wywozowym względnie o ile podlegają opłatom przywozowym lub wywozowym, odprawione będą przez urzędy celne bez cła przywozowego albo wywozowego względnie bez opłaty przywozowej lub wywozowej na podstawie zaświadczeń przeznaczenia względnie pochodzenia tych artykułów.

2. Zaświadczenia, przeznaczenia względnie pochodzenia przewidziane w poprzednim ustępie wystawiane będą podług załączonych formularzy przez Wydział Przemysłu i Handlu Województwa Śląskiego.

3. Artykuły, wyszczególnione w art. 218 § 2 względnie art. 226 § 3 konwencji, które w taryfie celnej polskiej lub specjalnych rozporządzeniach wymienione są wyraźnie jako wolne od cel przywozowych albo wywozowych, względnie od opłat przywozowych albo wywozowych, odprawiane będą przez urzędy celne na zwykłych zasadach bez żądania zaświadczeń pochodzenia i przeznaczenia.

4. Artykuły, wymienione w art. 226 § 3 konwencji, o ile są objęte zakazem przywozu względnie wywozu, wypuszczane będą przez urzędy celne po przedstawieniu zaświadczeń przeznaczenia względnie pochodzenia wymienionych w ust. 2 niniejszego §, przyczem zaświadczenia winne być zaopatrzone w adnotację Wydziału Przemysłu i Handlu, zezwalającą na przywóz względnie na wywóz.

5. Wszystkie przewidziane powyżej zaświadczenia pochodzenia i przeznaczenia odnoszą się do obrotu na drogach zarówno kolejowych jak i kołowych.

6. Zaświadczenia pochodzenia i przeznaczenia winny być dołączone do oryginalnych dokumentów celnych. Przepisy te nie naruszają ulg przewidzianych w pasie pogranicznym w art. 238 do 258 konwencji.